

חזון רפ"י הגדולה

במדינה

העם

בד אדום לליכוד

אזרחים רבים גילו

מחדש את הדגל

האדום — כסמך

ש? מאבק

הסופר איליה ארנבורג אמר פעם כי הוא יישאר יהודי, כל עוד יש אנטישמיות בעולם. ישראלים רבים הרגישו השבוע שהם נמשכים בחזרה אל הדגל האדום, ביגלל שילטון הליכוד במדינה.

הג האחד במאי, הראשון מזה שני דורות שנוחג תחת שילטון שאינו בידי תנועת העבודה, יקבל צביון חדש. למרות שראשי ההסתדרות לא רצו בכך, ולמרות שהדבר אף לא נרמז בסיסמות שאושרו עליהם, היה מיפגן האחד-במאי בתל-אביב אקט נגד הממשלה.

בשורה פרובוקטיבית. ירוחם משל עשה כל אשר ביכולתו כדי למנוע רושם זה. הוא החליט שלא יהיה זה מיצעד של הפגנה, ולא כל שכן מיפגן של מחאה, אלא "הצדעה למדינה".

הוא עצמו לא הלך בראש המיפגן, כפי שנוהגים לעשות מנהיגי ציבור הפועלים בארצות המערב. הוא ישב על הבימה וקיבל את המיצעד, כמו מצביא טוב-לב הוסקר יחידה קישוטית של צבא.

אבל שום דבר לא עזר. כל דגל אדום הפך אוטומטית לדגל של הפגנה נגד הליכוד, המתעב דגל זה. תהלוכת המכור ניות, שנועדו לתאר (בצורה שיטחית למדי) את תולדות תנועת העבודה והישגיה, (חמש) בעמוד 28

מ עבר ליריעות האופטימיות שפיזור השבוע ראשה-הממשלה מנחם בגין, בעיקבות שיחתו עם נשיא ארצות-הברית, ג'ימי קארטר, הסתננו רמזים שקופים וברורים על קרע העומד להיווצר. הפעם לא מדובר בקרע ביחסים שבין ממשלת ישראל לממשלת ארצות-הברית. זה כבר קיים. קרע זה עלול להוביל לקרע אחר — בתוך

מודע לאפשרות כזאת לא נכנס בגין לעימות אישי עם דיין בעת פגישתם בניו-יורק, שקדמה לפגישתו עם קארטר. הציע להעביר את ההכרעה בעניין לממשלה כור לה, בישיבה שתכנס אחרי שובו מארצות-הברית. הרמזים על כוונות ההתפטרות של דיין אם לא תתקבל, "הגישה החדשה", מאיר רים באור חדש את הידיעות, שצצו כבר קודם לכן, על התסיסה במפלגות הקואליציה ליציה ועל הגישושים שנעשו להיערכות פוליטית חדשה, שפירושה למעשה ניט-רולו של מנחם בגין וגיוס תמיכה מאי-סבית מצד מרבית מרכיבי הקואליציה בעמדתו של משה דיין. במילים אחרות: בעתיד הלא רחוק צפויה התמודדות כור חות גלויה בין דיין לבגין תוך איום באפי-שרות של פוטש בהנהגת דיין נגד בגין (ראה עמודים 12-13).

העדות המובהקת ביותר לכך היא מה שמתחולל כיום בתוך מפלגת לעם, שמני-היגיה הם המקורבים ביותר לדיין. אולם תסיסה דומה לזו שבלעם מתחוללת גם במפלגות אחרות, כשהכוונה העיקרית היא לגייס תומכים לדיין בכל מפלגות הקואליציה ולהקים מוקד כוח פוליטי חדש, שיטמן למעשה את תחילת "רפ"י תוך גיי-סיון להקמת "רפ"י הגדולה".

ר דומה לתסיסה הפנימית בלעם, קיימת תסיסה פנימית גם ב"ש. התרסיסה הגלויה היא אומנם זו של כמה מאנשי תנועת שינוי לשעבר, שקראו תגר על מנהיגותו של הפרופסור ייגאל דיין בשל תמיכתו הבלתי מסוייגת במנחם בגין. תביעו את פרישת ד"ש מהממשלה.

אולם התסיסה הפנימית המסוכנת יותר לגבי מנהיגותו של דיין היא דווקא באגף אחר של התנועה, שיש מכינים בחשאי ניסיון למרד נגד דיין והשתלטות על מני-היגות התנועה.

סימנים שונים מעידים על כך כי בד"ש מתגבשת קבוצה אופוזיציונית בהנהגתו של שר התחבורה והתיקשורת, מאיר עמית, העלולה — בהגיע שעת ההכרעה — להניף את גס המרד נגד דיין ולנקוט עמדה עצמאית, פרגמטית יותר בתחום המדיני. אם תמיכתו של ייגאל דיין מוב-טחת למנחם בגין, עשוי מאיר עמית לתר-מוך בממשלה בעמדתו של משה דיין, תוך שיתוף פעולה עם שרי לעם ונציגי מיפ-לגות קואליציה אחרות, אותם מנסים עתה לגבש לחזית אחת.

באחרונה מתקיימים מגעים בנוסח מחר-תרת, הנערכים על בסיס חברתי כביכול, שמטרתם להכשיר את הקרקע לקראת מרד זה. בין הפעילים במחנהו של עמית למר-צאים צבי זמיר, ח"כ דוד גולומב ועסקנים נוספים המנסים להרחיב את מעגל התומ-כים בעמית. על רקע זה כבר החלו חילופי האשמות

הדיינים בתוך עסקני התנועה, המוגדרים כ"מילחמת אחים". יריביו של עמית טרי-ענים כי לא ידיו אלא דווקא עמית הוא שגם את הנזק הגדול ביותר לתדמית של ד"ש בעיני הציבור, על פי טענות אלה השניאו עמדותיו האנטי-פועליות של עמית את ד"ש על ציבור הפועלים ועל האינטלי-גנציה העובדת, גרמו במישורין לכך שד"ש

דיין

הסכם חשאי

אינה שותפה במסדות ההסתדרות.

כל סיכוכי העבודה הגדולים במשק, טוענים יריביו של עמית, התגלעו בתחום מישורו של עמית. קבוצתו של עמית היא הקבוצה היחידה בד"ש שלא היתה אף פעם מחוץ למיסד השילטוני במדי-נה. אמר השבוע אחד מתומכיו של ייגאל דיין, בתגובה לידיעות על כוונת המרד של קבוצת עמית, "עמית עצמו שומר כל הזמן אופציות לעמדות שילטוניות והוא מנסה לתפוס טרמפ על ההזדמנות להיער-כות פוליטית חדשה, יחד עם כל אלה על פי הערכתם של אנשי דיין, אין עמית מאושר בתיק המיניסטריאלי שהוקצה לו, שואף לתיק בכיר ומכובד יותר בממ-שלה, מקווה שבהיערכות חדשה יזכה אולי לתיק האוצר או לתיק המיסחר והתע-שייה, לטענתם אין כל סיכוי להצלחת ה-מרד של עמית, אם אומנם יחליט להת-מרד בגלוי נגד דיין, וכי צפוי לו כיי-שלוך בולט. אף אחד משרי ד"ש לא יילך איתו והוא יוכל לקחת עימו לא יותר משני חברי כנסת של ד"ש".

הידיעות על המגעים בין מחנהו של עמית לבין אנשי לעם הובאו כבר לידי-עתו של ראשה-הממשלה ואין ספק כי הוא עשוי להתייחס אליהן בשבוע ממסעו באר-צות-הברית. אלא שאו, אם לא תתחולל התפתחות בלתי צפויה, תגיע שעת ההתמודדות בין בגין לדיין. הקרע בין השניים עשוי להתי-אחות. אבל מה שמתרחש סביבו מאחורי-הקלעים עתה עלול להוביל לקרע פנימי נוסף בתוך ד"ש.

עמית

קבוצה אופוזיציונית

ממשלת ישראל. קרע בין ראשה-הממשלה לבין שר-החוזן משה דיין.

הידיעות, שהגיעו בשבוע האחרון מ-ווינגטון, בישורו על כך שבביקורו באר-צות-הברית, שהקדים את ביקורו של בגין שם, גיבש משה דיין תוכנית חדשה כדי לחלץ את ממשלת ישראל מהמבוי הסתום אליו נקלעו שיחות השלום עם מצריים.

עוד לפני שיצא למסעו בווינגטון לא הסתיר דיין את עמדתו, המנוגדת לנו של בגין ומרבית שרי הממשלה, כי ישראל לא יכולה להרשות לעצמה להגיע לידי עימות כולל לאורך כל החזית עם ארצות-הברית וכי לא תהיה כל התקדמות במו"מ עם מצריים ללא תיווכה ועזרתה של ממשלת ארצות-הברית.

שיחותיו הקשות עם שר-החוזן האמרי-קאי סירוס ואנס, שבעקבותיהם הצהיר ואנס כי "לא אוכל להצביע על אור בקצה הדרך", סיכנעו את דיין כי לא די בתר-גילים המילוליים שעשתה ממשלת-ישראל ערב נסיעתו לווינגטון וכי יש להגיע לנוסחה משותפת, שתהיה מקובלת על ה-אמריקאים, לגבי עתידה של הגדה המער-רבית ומעמד הפלסטינים בה.

מקורביו של דיין בישראל הפיצו השבוע שמועות כי דיין הגיע למעשה להסכם חשאי עם האמריקאים לגבי נוסחה חד-שה בעניין עתיד הגדה המערבית וזכות ההגדרה העצמית של הפלסטינים, אותה הוא עומד להציע לבגין. אם לא יקבל בגין את עמדתו בנידון, טענו אותם חו-רים, לא יהסס משה דיין להתפטר מתפ-קידו כשר-החוזן ולנטוש את הממשלה.

אדם נגד טנק
בשורה מרומזת

גימנסיה "הרצליה"
— מיפגן נגד הליכוד

האיטוכום הראשון של "המעביר"
הצדעה למדינה או —